

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 6Sžfk/55/2019
Identifikačné číslo spisu: 2017200236
Dátum vydania rozhodnutia: 15.10.2020
Meno a priezvisko: JUDr. Monika Valašiková
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2020:2017200236.1

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Moniky Valašikovej, PhD. a členov senátu JUDr. Jozefa Milučkého a JUDr. Eriky Čanádyovej v právnej veci žalobcu: KASATKIN Recovery, k.s., Čajakova 13, Bratislava, IČO: 50 382 888, správca konkurznej podstaty úpadcu: BBK AGRO, s.r.o., „v konkurze“, Rudohorská 33, Banská Bystrica, IČO: 44 095 066, právne zastúpený: Weis & Partners s.r.o., Ivánska cesta 30/B, Bratislava, IČO: 47 234 776, proti žalovanému: Finančné riaditeľstvo Slovenskej republiky, so sídlom Lazovná 63, Banská Bystrica, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. 100722510/2017 zo dňa 27.04.2017, v konaní o kasačnej sťažnosti žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Trnave č.k. 20S/79/2017-234 zo dňa 06.03.2019, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky kasačnú sťažnosť sťažovateľa z a m i e t a.

Sťažovateľovi nárok na náhradu trov kasačného konania n e p r i z n á v a.

Odôvodnenie

I.

Konanie pred správnym súdom

1. Napadnutým rozsudkom Krajský súd v Trnave (ďalej aj „krajský súd“ alebo „správny súd“) podľa ust. § 190 zákona č. 162/2015 Z.z. Správneho súdneho poriadku (ďalej len „SSP“) zamietol žalobu, ktorou sa žalobca domáhal preskúmania zákonnosti a zrušenia rozhodnutia žalovaného č. 100722510/2017 zo dňa 27.04.2017 potvrdzujúceho rozhodnutie Daňového úradu Trnava, pobočka Galanta, č. 100133788/2017 zo dňa 23.01.2017, ktorým bol žalobcovi za zdaňovacie obdobie október 2013 vyrubený rozdiel dane na dani z pridanej hodnoty v sume 247 802,88 EUR, nepriznaný nadmerný odpočet v sume 212 939,96 EUR a vyrubená daň v sume 34 862,92 EUR.

2. V odôvodnení rozsudku v súvislosti s námietkou napádajúcou nedodržanie zákonnej lehoty na vykonanie daňovej kontroly za zdaňovacie obdobie október 2013 správny súd konštatoval, že daňová kontrola začala dňa 17.01.2014, prerušená bola odo dňa 25.07.2014 do 08.04.2016 a ukončená dňa

21.09.2016. Podľa § 47 ods. 10 zákona č. 563/2009 Z.z. o správe daní a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „daňový poriadok“) daňového poriadku lehota na vykonanie daňovej kontroly je najviac jeden rok odo dňa jej začatia, pričom jej výkon možno prerušiť primeraným použitím § 61 daňového poriadku. Vzhľadom na zákonnú úpravu maximálnej dĺžky výkonu daňovej kontroly a s prihliadnutím na počet dní prerušenia výkonu daňovej kontroly, počas ktorých neplynula zákonná lehota na jej výkon uviedol, že daňová kontrola oprávnenosti žalobcom uplatneného odpočtu DPH a oslobodenia od dane za intrakomunitárne dodanie tovaru trvala 353 dní, teda menej ako jeden rok.

3. Správny súd neprisvedčil ani argumentu žalobcu o nezákonnosti protokolu o výsledku daňovej kontroly, v ktorom boli okrem iných zistení správcu dane použité aj informácie získané v rámci MVI o odberateľoch žalobcu registrovaných na DPH v Maďarskej republike. Aj keď lehoty na získanie daňových informácií formou dožiadania príslušných orgánov maďarskej daňovej správy neboli dodržané (čl. 10 Nariadenia Rady EÚ č. 904/2010 o administratívnej spolupráci a boji proti podvodom v oblasti dane z pridanej hodnoty zo dňa 07.10.2010 a čl. 7 smernice Rady č. 2011/16/EÚ o administratívnej spolupráci v oblasti daní a zrušení smernice 77/799/EHS zo dňa 15.02.2011), daňový poriadok s prekročením procesných lehôt stanovených na uskutočnenie MVI nespája žiadne účinky. Z obsahu administratívneho spisu nevyplýva nečinnosť daňových orgánov oboch členských krajín pri preverovaní početných intrakomunitárnych zdaniteľných plnení. Pokiaľ žalobca namietal predčasné vyhodnotenie medzinárodnou výmenou poskytnutých informácií správcom dane o zdaniteľných plneniach deklarovaných maďarských odberateľov pre účely posúdenia uplatnených daňových nárokov žalobcu, pretože u týchto subjektov nebola dokončená daňová kontrola, správny súd uviedol, že namiataná skutočnosť nijako neznižuje vierohodnosť maďarskou daňovou správou poskytnutých informácií. V prípade, že sa v dôsledku záverov predmetných daňových kontrol u odberateľov žalobcu dospeje k iným podstatným zisteniam, bude mať žalobca možnosť iniciovať preskúmanie právoplatných rozhodnutí vo veci vyrubenia dane, resp. nároku odpočtu dane za predmetné zdaňovacie obdobia v rámci mimoriadnych opravných prostriedkov.

4. V tejto súvislosti nebolo dôvodné bez zohľadnenia okolností predmetnej veci zovšeobecňovať právny názor Ústavného súdu Slovenskej republiky prezentovaný v náleze sp.zn. III.ÚS 24/2010 zo dňa 29.06.2010 a vyslovený v súvislosti s výkonom daňovej kontroly v konkrétnom prípade subjektu, ktorý podal ústavnú sťažnosť. Nebolo možné nechať bez povšimnutia, že v prípade, na ktorý sa vzťahovalo rozhodnutie ústavného súdu daňová kontrola trvala od septembra 2002 do januára 2007, t.j. takmer 4 a pol roka, pričom dôvodom prekročenia zákonnej lehoty boli zásadné procesné pochybenia správcu dane zistené odvolacím orgánom - neprerokovanie protokolu o daňovej kontrole, neukončenie daňovej kontroly a nedostatky zistenia skutkového stavu veci. Naproti tomu daňová kontrola v danom prípade trvala od januára 2014 do septembra 2016, pričom bola zákonným spôsobom prerušená a dôvodom jej prerušenia bola nespochybniteľná potreba zabezpečenia zistení prostredníctvom inštitútu medzinárodnej výmeny informácií v súvislosti s preverovaním intrakomunitárneho dodania tovaru, ako aj výsluch svedka za účelom preverenia reálneho základu deklarovaného prijatia tuzemského zdaniteľného plnenia.

5. Vo vzťahu k námietke napádajúcej porušenie procesného práva žalobcu byť prítomný pri výsluchu konateľa obchodnej spoločnosti LINTMAN s.r.o. (pána Y. X.) a konateľa deklarovaného prepravcu TULL TRADE Kft. (pána S. C.) a klásť svedkom otázky (§ 25 ods. 4 daňového poriadku), správny súd uviedol, že nemal právomoc ani povinnosť zabezpečiť účasť žalobcu na výsluchoch svedkov realizovaných v trestných konaniach vedených na území iného členského štátu.

6. V rámci výkonu daňovej kontroly bol preukázateľne a vážnym spôsobom spochybnený reálny základ deklarovaných zdaniteľných plnení od spoločnosti SOVEREIGN SLOVAKIA s.r.o. žalobcovi, predovšetkým vo vzťahu k podstatným náležitostiam plnení spočívajúcim v osobe dodávateľa uvedeného na faktúrach a v množstve dodaného tovaru. Dôveryhodnosti obsahu faktúr nesvedčili závery celkového vyhodnotenia dôkazov jednotlivo, ako aj v ich vzájomných súvislostiach, počnúc nemožnosťou preverenia pôvodu tovaru, jeho nadobudnutia spoločnosťou SOVEREIGN SLOVAKIA s.r.o. od jej dodávateľa LINTMAN s.r.o. (dodávateľ s podielom 99 % všetkých dodávok cukru pre SOVEREIGN

SLOVAKIA s.r.o.), nemožnosťou preverenia skladovej evidencie dodávateľa žalobcu, keďže túto podľa vlastného vyjadrenia nevedel, pokračujúc ekonomickým, personálnym a majetkovým prepojením medzi jednotlivými článkami preverovaného obchodného reťazca, v rámci ktorého sa vyskytovala aj nekontaktná a obchodnú činnosť nevykazujúca obchodná spoločnosť ekonomicky a účtovne riadená osobou - U. F. W., vystupujúcou aj pod menom G. W., končiac nemožnosťou preverenia následného dodania predmetného tovaru žalobcom deklarovaným odberateľom v Maďarskej republike, resp. nepotvrdenia nadobudnutia predmetného tovaru odberateľom Sovereign Sugar Hungary Kft. v objeme 1 822 080 kg, rovnako nepotvrdením uskutočnenia prepravy predmetného tovaru deklarovaným prepravcom Tull Trade Kft., čo je podstatná skutočnosť tvoriaca dôkaz o realizácii intrakomunitárneho dodania tovaru podľa § 43 zákona o zákona č. 222/2004 Z.z. o dani z pridanej hodnoty (ďalej len „zákon o DPH“). V nadväznosti na uvedené konštatoval, že vykonané dokazovanie predchádzajúce vydaniu preskúmaných rozhodnutí nepreukázalo oprávnenosť žalobcom uplatneného nároku na odpočet dane za tuzemské dodanie tovaru podľa § 49 ods. 1 písm. a/ zákona o DPH a rovnako nepreukázalo splnenie podmienok na uznanie oslobodenia od dane podľa § 43 citovaného zákona.

7. S poukazom na znalecký posudok č. 1/2015, v ktorom je na stranách 189 a 190 uvedené, že žalobca bol v rokoch 2012 a 2013 odberateľom spoločnosti SOVEREIGN SLOVAKIA s.r.o. v celkovom objeme viac ako 14 mil. EUR, čo predstavovalo 15 621 220 kg cukru, prihliadnuc na skutočnosť, že spoločnosť SOVEREIGN SLOVAKIA s.r.o. dodávala obrovské množstvá cukru okrem žalobcovi aj obchodným spoločnostiam Sovereign Sugar Hungary Kft., SOVEREIGN BRAND FOOD DISTRIBUTION s.r.o., TESCO STORES SR, a.s., ERIVEL TRANS s.r.o., BRAND FOOD s.r.o., bolo možné považovať za vierohodné závery vyšetrovacieho pokusu spochybňujúce deklarované množstvá objemu baleného cukru a závery znaleckého dokazovania ohľadom nereálnosti vývozu deklarovaného množstva cukru v kontrolovaných zdaňovacích obdobiach.

8. Rovnako v rozpore s tvrdením žalobcu žiadna zásadná nezrovnalosť spochybňujúca hodnovernosť svedka alebo odôvodňujúca iné vyhodnotenie výpovede nevyplývala z výpovede Y. X., konateľa spoločnosti LINTMAN s.r.o., ktorý poprel svoju účasť na riadení spoločnosti, ako aj poverenie inej osoby na túto činnosť a napriek svojej funkcii nemal poznatky o chode obchodnej spoločnosti ovládanej tretími osobami. Naopak, vykonaným dokazovaním bolo potvrdené ekonomické riadenie spoločnosti LINTMAN s.r.o. U. W., ktorá pomáhala bývalému zamestnancovi SOVEREIGN SLOVAKIA s.r.o., Y. X., so založením spoločnosti LINTMAN s.r.o., pričom vo výpovedi svedka Y. X., vykonanej pred Regionálnym kriminálnym riaditeľstvom Národného daňového a colného úradu Stredného Maďarska, Odboru kriminality, vyplýva, že Y. X. výlučne len podpisoval vopred pripravené faktúry za LINTMAN s.r.o., doklady mu boli predkladané už opečiatkované, o činnosti tejto obchodnej spoločnosti nemal žiadnu vedomosť, úhrady, celé účtovníctvo, vystavovanie faktúr, všetky úkony ohľadne spoločnosti LINTMAN s.r.o. riadila U. W..

9. Krajský súd dospel k záveru, že daňové orgány vykonali rozsiahle preverovanie a vyhodnotenie vzájomných odberateľsko-dodávateľských vzťahov v obchodnom reťazci a na základe jednotlivými článkami deklarovaných zdaniteľných plnení boli preukázané vzájomné personálne a ekonomické prepojenia, javiace sa ako účelové, s cieľom vytvoriť neprehľadné dodávky neoveriteľného množstva tovaru. Žalobca bol do umelo vytvoreného obchodného reťazca deklarovaných zdaniteľných plnení LINTMAN s.r.o. > SOVEREIGN SLOVAKIA, s.r.o. > BBK AGRO, s.r.o. > Sovereign Sugar Hungary Kft. vsunutý nadbytočne, nenapĺňajúc reálnu ekonomickú kauzu.

10. O trovách konania krajský súd rozhodol tak, že v konaní úspešnému žalovanému ich náhradu nepriznal, nakoľko si žiadne trovy konania neuplatnil a ani mu žiadne nevznikli.

II.

Kasačná sťažnosť, vyjadrenie

11. Proti právoplatnému rozsudku Krajského súdu v Trnave podal žalobca v postavení sťažovateľa (ďalej len „sťažovateľ“) v zákonnej lehote kasačnú sťažnosť podľa § 438 SSP z dôvodov uvedených v §

440 ods. 1 písm. f/, g/, h/, v ktorej navrhol kasačnému súdu, aby napadnutý rozsudok správneho súdu zmenil tak, že zruší napadnuté rozhodnutie orgánu verejnej správy spolu s prvostupňovým správnym rozhodnutím a vec vráti Daňovému úradu Trnava na ďalšie konanie, alternatívne, aby súd zrušil rozsudok krajského súdu a vec mu vrátil na ďalšie konanie. Súčasne požadoval náhradu trov konania.

12. V súvislosti s procesnými pochybeniami správcu dane sťažovateľ namietal nezákonnosť protokolu ako podkladu pre vydanie rozhodnutí daňových orgánov v nadväznosti na nezákonnosť daňovej kontroly za predmetné zdaňovacie obdobie v dôsledku neprímerane dlhého prerušenia výkonu daňovej kontroly. Poukázal na skutočnosť, že daňová kontrola bola nezákonne prerušená po dobu viac ako jeden rok a osem mesiacov (626 dní) a samotná kontrola celkovo trvala výrazne dlhšie, ako je zákonom povolená doba jedného roka. Následkom uvedeného postupu je protokol z daňovej kontroly, ktorý takto nadobudol charakter nezákonne získaného dôkazu a nebolo ho možné v ďalšom konaní použiť, ako to vyplýva aj z právneho názoru vysloveného v náleze Ústavného súdu Slovenskej republiky sp.zn. III.ÚS 24/2010 z 29.06.2010. Podľa názoru sťažovateľa bol protokol o výsledku daňovej kontroly získaný v rozpore so všeobecne záväznými právnymi predpismi a v zmysle § 24 ods. 4 daňového poriadku pre daňové konanie ako nezákonný dôkaz nemôže byť použitý.

13. Sťažovateľ poukázal na úpravu lehôt stanovených pre medzinárodnú výmenu informácií na základe žiadosti cudzieho štátu, upravených v zákone č. 442/2012 Z.z. o medzinárodnej spolupráci pri správe daní, ktorý implementuje smernicu Rady č. 2011/16/EÚ z 15.02.2011 o administratívnej spolupráci v oblasti daní (podľa čl. 7 smernice a § 6 ods. 5 citovaného zákona je príslušný orgán daného štátu povinný poskytnúť informáciu čo najrýchlejšie, najneskôr však do šiestich mesiacov odo dňa prijatia žiadosti), ako aj na úpravu lehôt na poskytnutie MVI podľa nariadenia Rady EÚ č. 904/2010, ktoré upravuje administratívnu spoluprácu a boj proti podvodom v oblasti dane z pridanej hodnoty, v zmysle ktorého čl. 10 a nasl. žiadaný orgán má poskytnúť informácie tak rýchlo, ako je to možné, najneskôr 3 mesiace po dni prijatia žiadosti, pokiaľ žiadaný orgán vyžadovanú informáciu už má, znižuje sa táto lehota maximálne na jeden mesiac. V tejto súvislosti sťažovateľ namietal výrazné prekročenie uvedených lehôt pri získavaní informácií prostredníctvom MVI, v dôsledku čoho došlo k nezákonnému prerušeniu lehoty na výkon daňovej kontroly oprávnenosti nároku na nadmerný odpočet za kontrolované zdaňovacie obdobie. Ohľadom porušenia zásady proporcionality pri využití inštitútu medzinárodnej výmeny informácií s dopadom na neprímeranú dĺžku prerušenia, ako aj na samotný výkon daňovej kontroly sťažovateľ taktiež dôvodil poukazom na rozhodnutia Krajského súdu v Trnave sp.zn. 14S/2/2016, sp.zn. 14S/34/2014, sp.zn. 14S/32/2014, sp.zn. 14S/38/2014, ktorými správny súd odstránil nezákonnosť spočívajúcu v neprímeranom prerušení daňovej kontroly oprávnenosti nároku na odpočet dane u žalobcu, pričom zároveň konštatoval prietahy spôsobené vo výkone daňovej kontroly z dôvodu zaslania MVI dožiadaní.

14. Ďalej argumentoval novými skutočnosťami v predmetnom prípade, ktoré sa viažu na zistenia OČTK, ČVS: PPZ-128 NKA-FP-ST-2014. Uskutočnenie intrakomunitárnych dodávok cukru do Maďarskej republiky preukázali CMR medzinárodné nákladné listy, časť pre príjemcu, ktoré boli zaistené do vyšetrovacieho spisu, a ktorými správca dane v čase rozhodovania nedisponoval. Preprava tovaru bola preukázaná dokladmi zaistenými do vyšetrovacieho spisu, analýzou prepráv cukru, záznamami z monitorovacieho systému WebEye zaistenými OČTK, ktoré sa týkali prepravy dodávok cukru 121 kamiónmi. Ďalej preukazoval existenciu deklarovaného prepraveného tovaru fotografiami cukru na paletách vyhotovenými v rokoch 2012 a 2013, pri ktorých sa nachádzali aj prehlásenia spoločnosti SIPI-LOGISTIC Kft. o prevzatí tovaru.

15. Sťažovateľ namietal aj proti záverom, že netvoril zisk. Toto tvrdenie sa nezakladá na pravde, pričom žalovaný aj krajský súd vychádzali z údajov „základ dane“ a nie z údajov „hosp. výsledok“.

16. Záverom poukázal na rozsudok Krajského súdu v Trnave č.k. 14S/17/2016-61 zo dňa 04.05.2017, rozsudok Krajského súdu v Trenčíne sp.zn. 11S/115/2017, 13S/34/2017, 13S/40/2016, nález Ústavného súdu SR sp.zn. I.ÚS 241/2007 zo dňa 18.09.2008, nález Ústavného súdu SR sp.zn. I.ÚS 314/2015 zo dňa 16.12.2015, rozsudok Najvyššieho súdu SR sp.zn. 5Sžfk/5/2018 zo dňa 31.01.2019, rozsudok

Najvyššieho správneho soudu vo veci sp.zn. 5Afs/60/2017 zo dňa 30.01.2018.

17. Žalovaný vo vyjadrení ku kasačnej sťažnosti zo dňa 10.09.2019 uviedol, že napadnutý rozsudok považuje za vecne správny, a preto navrhuje, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky kasačnú sťažnosť zamietol.

18. Dňa 19.09.2019 bolo tunajšiemu súdu doručené vyjadrenie sťažovateľa, ktorým doplnil kasačnú sťažnosť. K porušeniu práva na spravodlivý proces poukázal na rozsudky Najvyššieho súdu SR sp.zn. 3Sžf/1/2011 zo dňa 15.03.2011, sp.zn. 3Sžf/1/2010 zo dňa 19.08.2010, sp.zn. 6Sžf/10/2012 zo dňa 28.11.2012, sp.zn. 4Sž/65,66/01, 4Sž/113,114/01 zo dňa 30.10.2001, nález Ústavného súdu SR I.ÚS 314/2015 zo dňa 16.12.2015, rozsudok Krajského súdu v Trnave sp.zn. 14S/17/2016-61 zo dňa 04.05.2017 (bod 23), rozsudok Krajského súdu v Žiline sp.zn. 21S/124/2012.

19. Opätovne namietal nezákonnosť daňovej kontroly, pretože dokopy trvala 889 dní. Ďalej dôvodil novými skutočnosťami v predmetnom prípade, ktoré sa viažu na zistenia OČTK, ČVS: PPZ-128 NKA-FP-ST-2014. Argumentoval aj výpoveďami svedkov (D. M., S. C., S. C., A. D. G.) preukazujúcimi dodávky cukru.

20. Konštatoval, že pre účely vyšetrovania boli zabezpečené do trestného spisu aj doklady týkajúce sa obchodovania s rovnakou komoditou spoločnosťou HAMÉ a.s., ktorá uskutočňovala obchody od rovnakého dodávateľa ako daňový subjekt, pre rovnakých odberateľov, využívajúc rovnaké sklady, miesta dodania a tieto dodávky spochybnené neboli. Mal za to, že došlo k porušeniu zásady rovnakého rozhodovania správcu dane.

21. Záverom uviedol, že dôkazy, ktorými žalovaný sám na jednej strane odôvodňoval zákonnosť neprímerane dlhej MVI, na strane druhej po ich získaní tieto zamlčal aj napriek tomu, že boli rozhodujúce na zistenie skutočného stavu veci.

III.

Konanie na kasačnom súde

22. Najvyšší súd Slovenskej republiky konajúci ako kasačný súd (§ 438 ods. 2 SSP) po zistení, že kasačnú sťažnosť podal včas účastník konania zastúpený v súlade s § 449 ods. 1 SSP preskúmal napadnutý rozsudok ako aj konanie, ktorému predchádzalo v medziach dôvodov podanej kasačnej sťažnosti podľa § 440 SSP, kasačnú sťažnosť prejednal bez nariadenia pojednávania (§ 455 SSP), keď deň vyhlásenia rozhodnutia bol zverejnený minimálne 5 dní vopred na úradnej tabuli a na internetovej stránke Najvyššieho súdu Slovenskej republiky www.nsud.sk podľa ust. § 137 ods. 4 SSP v spojení s § 452 ods. 1 SSP.

23. Predmetom kasačnej sťažnosti bol rozsudok Krajského súdu v Trnave č.k. 20S/79/2017-234 zo dňa 06.03.2019, ktorým zamietol žalobu, ktorou sa sťažovateľ domáhal preskúmania a následne zrušenia rozhodnutia žalovaného č. 100722510/2017 zo dňa 27.04.2017. Týmto rozhodnutím bolo potvrdené rozhodnutie Daňového úradu Trnava, pobočka Galanta, č. 100133788/2017 zo dňa 23.01.2017.

24. Z obsahu administratívneho spisu kasačný súd zistil, že správca dane Daňový úrad Trnava, pobočka Galanta vykonal u daňového subjektu daňovú kontrolu na zistenie oprávnenosti nároku na vrátenie nadmerného odpočtu alebo jeho časti za zdaňovacie obdobie október 2013. Kontrolu správca dane začal dňom uvedeným v Oznámení o začatí kontroly č. 9211401/5/94843/2014 zo dňa 10.01.2014. Rozhodnutím zo dňa 18.07.2014 bola daňová kontrola prerušená z dôvodu podania žiadosti o medzinárodnú výmenu informácií zo zahraničia.

25. O výsledku daňovej kontroly vyhotovil správca dane protokol č. 103929270/2016 zo dňa 19.09.2016, ktorý bol doručený spolu s výzvou na vyjadrenie sa k zisteniam uvedeným v protokole splnomocnenému zástupcovi žalobcu dňa 21.09.2016 (dátum ukončenia daňovej kontroly).

26. Následne bol žalobcovi prvostupňovým rozhodnutím č. 100133788/2017 zo dňa 23.01.2017 za zdaňovacie obdobie október 2013 vyrubený rozdiel dane na dani z pridanej hodnoty v sume 247 802,88 EUR, nepriznaný nadmerný odpočet v sume 212 939,96 EUR a vyrubená daň v sume 34 862,92 EUR. Proti prvostupňovému rozhodnutiu sa daňový subjekt odvolal. O odvolaní bolo rozhodnuté preskúmaným rozhodnutím žalovaného zo dňa 27.04.2017 tak, že vyššie špecifikované prvostupňové rozhodnutie bolo potvrdené.

IV.

Právne predpisy a právne názory kasačného súdu

27. V správnom súdnictve poskytuje správny súd ochranu právam alebo právom chráneným záujmom fyzickej osoby a právnickej osoby v oblasti verejnej správy a rozhoduje v ďalších veciach ustanovených týmto zákonom. Každý kto tvrdí, že jeho práva alebo právom chránené záujmy boli porušené, alebo priamo dotknuté rozhodnutím orgánu verejnej správy, opatrením orgánu verejnej správy, nečinnosťou orgánu verejnej správy, alebo iným zásahom orgánu verejnej správy sa môže, za podmienok ustanovených týmto zákonom, domáhať ochrany na správnom súde (§ 2 ods. 1, 2 SSP).

28. Správne súdy v správnom súdnictve preskúmajú na základe žalôb zákonnosť rozhodnutí orgánov verejnej správy, opatrení orgánov verejnej správy a iných zásahov orgánov verejnej správy, poskytujú ochranu pred nečinnosťou orgánov verejnej správy a rozhodujú v ďalších veciach ustanovených týmto zákonom (§ 6 ods. 1 SSP).

29. Podľa § 2 písm. a/ daňového poriadku na účely tohto zákona sa rozumie správou daní postup súvisiaci so správnym zistením dane a zabezpečením úhrady dane a ďalšie činnosti podľa tohto zákona alebo osobitných predpisov.

30. Podľa § 3 ods. 1 daňového poriadku pri správe daní sa postupuje podľa všeobecne záväzných právnych predpisov, chránia sa záujmy štátu a obcí a dbá sa pritom na zachovávanie práv a právom chránených záujmov daňových subjektov a iných osôb.

31. Podľa § 3 ods. 2 daňového poriadku správca dane postupuje pri správe daní v úzkej súčinnosti s daňovým subjektom a inými osobami a poskytuje im poučenie o ich procesných právach a povinnostiach, ak tak ustanoví tento zákon. Správca dane je povinný zaoberať sa každou vecou, ktorá je predmetom správy daní, vybaviť ju bezodkladne a bez zbytočných prietahov a použiť najvhodnejšie prostriedky, ktoré vedú k správnenému určeniu a vyrubeniu dane.

32. Podľa § 3 ods. 3 daňového poriadku správca dane hodnotí dôkazy podľa svojej úvahy, a to každý dôkaz jednotlivo a všetky dôkazy v ich vzájomnej súvislosti, pritom prihliada na všetko, čo pri správe daní vyšlo najavo.

33. Podľa § 24 ods. 1 daňového poriadku daňový subjekt preukazuje

- a) skutočností, ktoré majú vplyv na správne určenie dane a skutočností, ktoré je povinný uvádzať v daňovom priznaní alebo iných podaniach, ktoré je povinný podávať podľa osobitných predpisov,
- b) skutočností, na ktorých preukázanie bol vyzvaný správcom dane v priebehu daňovej kontroly alebo daňového konania,
- c) vierohodnosť, správnosť a úplnosť evidencií a záznamov, ktoré je povinný viesť.

34. Podľa § 24 ods. 2 daňového poriadku správca dane vedie dokazovanie, pričom dbá, aby skutočností nevyhnutné na účely správy daní boli zistené čo najúplnejšie a nie je pritom viazaný iba návrhmi daňových subjektov.

35. Podľa § 24 ods. 3 daňového poriadku správca dane preukazuje skutočností o úkonoch vykonaných voči daňovému subjektu, ktoré sú rozhodné pre správne určenie dane. Nie je potrebné dokazovať

skutočnosti všeobecne známe alebo známe správcovi dane z jeho činnosti.

36. Podľa § 24 ods. 4 daňového poriadku ako dôkaz možno použiť všetky prostriedky, ktorými možno zistiť a objasniť skutočnosti rozhodujúce pre správne určenie dane a ktoré nie sú získané v rozpore so všeobecne záväznými právnymi predpismi. Ide najmä o rôzne podania daňových subjektov, svedecké výpovede, znalecké posudky, verejné listiny, protokoly o daňových kontrolách, zápisnice o miestnom zisťovaní a obhliadke, povinné záznamy a evidencie vedené daňovými subjektmi a doklady k nim.

37. Podľa § 44 ods. 1 daňového poriadku daňovou kontrolou správca dane zisťuje alebo preveruje skutočnosti rozhodujúce pre správne určenie dane alebo dodržiavanie ustanovení osobitných predpisov. Daňová kontrola sa vykonáva v rozsahu, ktorý je nevyhnutne potrebný na dosiahnutie jej účelu.

38. Podľa § 46 ods. 1 prvá veta daňového poriadku daňová kontrola začína dňom určeným v oznámení správcu dane o daňovej kontrole.

39. Podľa § 46 ods. 8 daňového poriadku zamestnanec správcu dane z daňovej kontroly vyhotoví protokol, ktorý obsahuje výsledok daňovej kontroly vrátane vyhodnotenia dôkazov; protokol sa nevyhotovuje, ak je daňová kontrola ukončená podľa odseku 9 písm. b/ a c/. Ak sa daňovou kontrolou zistil rozdiel v sume, ktorú mal kontrolovaný daňový subjekt podľa osobitných predpisov zaplatiť alebo vykázať alebo na ktorú si uplatnil nárok podľa osobitných predpisov, zašle správca dane spolu s protokolom kontrolovanému daňovému subjektu aj výzvu na vyjadrenie sa k zisteniam uvedeným v protokole, ak tento zákon neustanovuje inak. Vo výzve správca dane určí lehotu, nie kratšiu ako 15 pracovných dní od jej doručenia, v ktorej sa má kontrolovaný daňový subjekt vyjadriť k zisteniam uvedeným v protokole a označiť dôkazy preukazujúce jeho tvrdenia, ktoré nemohol predložiť v priebehu daňovej kontroly. Ak je to možné, daňový subjekt predloží aj listinné dôkazy. Zmeškanie lehoty nemožno odpustiť. Ak sa daňovou kontrolou rozdiel v sume, ktorú mal kontrolovaný daňový subjekt podľa osobitných predpisov zaplatiť alebo vykázať alebo na ktorú si uplatnil nárok podľa osobitných predpisov nezistí, výzva na vyjadrenie k protokolu sa nezasiela. Rovnako sa výzva nezašle, ak daňový subjekt neumožní vykonanie daňovej kontroly, v dôsledku čoho mu zanikne nárok na vrátenie nadmerného odpočtu podľa osobitného predpisu.

40. Podľa § 46 ods. 9 písm. a/ daňového poriadku daňová kontrola je ukončená dňom doručenia protokolu podľa odseku 8.

41. Podľa § 46 ods. 10 daňového poriadku lehota na vykonanie daňovej kontroly je najviac jeden rok odo dňa jej začatia. Na prerušenie daňovej kontroly sa primerane použije § 61. Ak ide o daňovú kontrolu zahraničných závislých osôb, ktoré určujú základ dane podľa osobitného predpisu, druhostupňový orgán môže lehotu podľa prvej vety pred jej uplynutím na základe písomného odôvodnenia predĺžiť najviac o 12 kalendárnych mesiacov.

42. Podľa § 61 ods. 1 písm. b/ daňového poriadku správca dane daňové konanie môže prerušiť, ak sa začalo konanie o inej skutočnosti rozhodujúcej na vydanie rozhodnutia alebo je potrebné získať informácie spôsobom podľa osobitného predpisu.

43. Podľa § 61 ods. 3 daňového poriadku konanie je prerušené dňom uvedeným v rozhodnutí o prerušení konania. Tento deň nemôže byť skorší ako deň, kedy bolo rozhodnutie odovzdané na poštovú prepravu alebo odoslané elektronickými prostriedkami, v prípade doručovania rozhodnutia zamestnancami správcu dane tento deň nemôže byť skorší ako deň jeho doručenia. Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať odvolanie.

44. Podľa § 61 ods. 4 daňového poriadku správca dane pokračuje v daňovom konaní z vlastného podnetu alebo na podnet účastníka daňového konania, ak pominuli dôvody, pre ktoré sa konanie prerušilo, alebo ak uplynula lehota uvedená v odseku 2. Pokračovanie v daňovom konaní správcu dane písomne oznámi účastníkom konania.

45. Podľa § 61 ods. 5 daňového poriadku, ak je daňové konanie prerušené, lehoty podľa tohto zákona neplynú.

46. Podľa § 68 ods. 5 daňového poriadku správca dane v rozhodnutí vydanom vo vyrubovacom konaní vyrubí daň alebo rozdiel dane oproti vyrubenej dani.

47. Podľa § 68 ods. 6 daňového poriadku správca dane po vykonaní daňovej kontroly v rozhodnutí určí rozdiel v sume, ktorú mal daňový subjekt podľa osobitných predpisov vykázat', alebo na ktorú si uplatnil nárok podľa osobitných predpisov.

48. Podľa § 74 ods. 2 daňového poriadku odvolací orgán preskúma napadnuté rozhodnutie v rozsahu požadovanom v odvolaní. Ak vyjdú pri preskúmaní najavo skutkové či právne okolnosti účastníkom konania neuplatnené, ktoré majú podstatný vplyv na výrok rozhodnutia, odvolací orgán na ne pri rozhodovaní prihliadne; odvolací orgán nie je viazaný len návrhmi účastníka konania a môže zmeniť odvolaním napadnuté rozhodnutie aj v jeho neprospech. V rámci odvolacieho konania môže odvolací orgán výsledky daňového konania dopĺňovať, odstraňovať chyby konania alebo toto doplnenie alebo odstránenie chýb uložiť správcovi dane s určením primeranej lehoty.

49. Podľa § 74 ods. 4 vety prvej daňového poriadku odvolací orgán napadnuté rozhodnutie v odôvodnených prípadoch zmení alebo zruší, inak napadnuté rozhodnutie potvrdí.

50. Podľa § 2 ods. 1 písm. a/ a b/ zákona o DPH v účinnom znení, predmetom dane je dodanie tovaru, poskytnutie služby za protihodnotu v tuzemsku uskutočnené zdaniteľnou osobou, ktorá koná v postavení zdaniteľnej osoby.

51. Podľa § 8 ods. 1 písm. a/ zákona o DPH dodaním tovaru je prevod práva nakladať s hmotným majetkom ako vlastník, ak tento zákon neustanovuje inak.

52. Podľa § 19 ods. 1 prvej a druhej vety a ods. 2 zákona o DPH daňová povinnosť vzniká dňom dodania tovaru. Dňom dodania tovaru je deň, keď kupujúci nadobudne právo nakladať s tovarom ako vlastník. Daňová povinnosť vzniká dňom dodania služby.

53. Podľa § 22 ods. 1 zákona o DPH základom dane pri dodaní tovaru alebo služby je všetko, čo tvorí protihodnotu, ktorú dodávateľ prijal alebo má prijať od príjemcu plnenia alebo inej osoby za dodanie tovaru alebo služby, zníženú o daň. Do základu dane sa zahŕňa aj dotácia alebo príspevok, ktorý dodávateľ prijal alebo má prijať k cene tovaru alebo služby.

54. Podľa § 49 ods. 1 a 2 písm. a/ zákona o DPH právo odpočítať daň z tovaru alebo zo služby vzniká platiteľovi v deň, keď pri tomto tovare alebo službe vznikla daňová povinnosť. Platiteľ môže odpočítať od dane, ktorú je povinný platiť, daň z tovarov a služieb, ktoré použije na dodávky tovarov a služieb ako platiteľ s výnimkou podľa odsekov 3 a 7. Platiteľ môže odpočítať daň, ak je daň voči nemu uplatnená iným platiteľom v tuzemsku z tovarov a služieb, ktoré sú alebo majú byť platiteľovi dodané.

55. Podľa § 51 ods. 1 písm. a/ zákona o DPH právo na odpočítanie dane podľa § 49 môže platiteľ uplatniť, ak pri odpočítaní dane podľa § 49 ods. 2 písm. a/ má faktúru od platiteľa vyhotovenú podľa § 71.

56. Podľa § 6 ods. 1 a ods. 2 zákona č. 431/2002 Z.z. o účtovníctve v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o účtovníctve“) účtovná jednotka je povinná doložiť účtovné prípady účtovnými dokladmi. Účtovanie účtovných prípadov v účtovných knihách vykoná účtovná jednotka účtovným zápisom iba na základe účtovných dokladov.

57. Najvyšší súd Slovenskej republiky po oboznámení sa s rozsahom a dôvodmi kasačnej sťažnosti proti

napadnutému rozsudku Krajského súdu v Trnave, po preskúmaní napadnutého rozsudku a po oboznámení sa s obsahom pripojeného administratívneho spisu nezistil žiaden dôvod na to, aby sa odchyľil od logických argumentov a relevantných právnych záverov obsiahnutých v odôvodnení napadnutého rozsudku.

58. Tieto závery spolu so správnu citáciou dotknutých právnych noriem vytvárajú dostatočné právne východiská pre vyslovenie výroku napadnutého rozsudku. Najvyšší súd sa s nimi stotožnil v celom rozsahu, považujúc právne posúdenie veci krajským súdom za správne.

59. Najvyšší súd v tejto súvislosti, využijúc ustanovenie § 464 ods. 1 SSP poukazuje na rozhodnutie najvyššieho súdu vydané v obdobnej veci pod sp.zn. 6Sžfk/16/2019 zo dňa 20.05.2020, ktoré konštatuje, že „kasačný súd sa zaoberal otázkou, či postup správcu dane v prejednávanej veci zodpovedal zásadám zákonnosti a primeranosti (proporcionality) zásahov správcu dane smerujúcich voči daňovému subjektu. Túto otázku posudzoval z pohľadu účelnosti a dôvodnosti prerušenia daňovej kontroly z dôvodu medzinárodnej výmeny informácií, ako aj primeranosti samotnej dĺžky prerušenia daňovej kontroly.

60. V súvislosti s námietkou sťažovateľa o prekročení maximálne povolenej lehoty na výkon daňovej kontroly kasačný súd odkazuje na rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 27. júla 2016, sp.zn. 3SŽf/46/2015, v zmysle ktorého „ak v danom prípade rozhodujúcou skutočnosťou ovplyvňujúcou určenie žalobcom priznanej dane bolo ním uvedené oslobodenie od dane z pridanej hodnoty z dôvodu deklarovaného uskutočnenia intrakomunitárneho obchodu dodaním tovaru dodávateľovi registrovanému na daň z pridanej hodnoty v Maďarskej republike, bolo v rámci preukazovania oprávnenosti jeho nároku podstatnou skutočnosťou preveriť základné atribúty určujúce podmienky oslobodenia od dane, ktorým je jednoznačne uskutočnenie prepravy deklarovaného tovaru do iného členského štátu (§ 43 ods. 1, ods. 5 písm. a/, ods. 8 zákona č. 222/2004 Z.z. o dani z pridanej hodnoty v znení neskorších predpisov). Túto skutočnosť je podľa zákona č. 222/2004 Z.z. o dani z pridanej hodnoty v znení neskorších predpisov povinný preukázať platiteľ dodávajúci tovar do iného členského štátu, a to bez ohľadu na jeho dobromyseľnosť alebo prípadnú neobozretnosť pri výbere spoľahlivých obchodných partnerov, a to čo do osoby odberateľa v členskom štáte alebo prepravcu tovaru. Ak správca dane preruší výkon daňovej kontroly za účelom realizácie medzinárodnej výmeny informácií, nemožno mať za to, že by správca dane pokračoval vo výkone predmetnej daňovej kontroly, a preto lehota na jej vykonanie z tohto dôvodu neplynie, a teda uplynúť nemôže. Prerúšením daňovej kontroly za týmto účelom správca dane nevstupuje do súkromnej autonómie daňového subjektu, neuplatňuje voči nemu svoje práva a ani nepožaduje od neho plnenie povinností vyplývajúcich mu zo zákona pre účel výkonu daňovej kontroly. Naopak, v prípade dôvodného podozrenia o fiktívnosti žalobcom deklarovaného intrakomunitárneho dodania tovaru do iného členského štátu Európskej únie podľa § 43 zákona č. 222/2004 Z.z. o dani z pridanej hodnoty v znení neskorších predpisov správca dane plnil svoje úlohy vyplývajúce mu zo zákona pre naplnenie účelu správy daní, t.j. využitím medzinárodnej výmeny informácií overuje podklady potrebné na správne a úplné určenie dane. Ide o legitímnu činnosť správcu dane, prostredníctvom ktorej sa do jeho dispozičnej sféry dostanú informácie o odberateľovi žalobcu a prepravcovi tovaru. Navyše ide o spontánnu výmenu informácií uskutočnenú podľa článku 19 nariadenia Rady (ES) č. 1798/2003 zo dňa 7. októbra 2003 o administratívnej spolupráci v oblasti dane z pridanej hodnoty (č. 904/2010 zo dňa 7. októbra 2010 prepracované znenie).“

61. Maďarský správca dane v rámci medzinárodnej výmeny informácií uviedol, že deklarovaný odberateľ - spoločnosť TULL TRADE Kft. za príslušné zdaňovacie obdobie júl 2013 daňové priznanie k dani z pridanej hodnoty nepodala, intrakomunitárne dodávky kryštálového cukru nepriznala a neodviedla daň z pridanej hodnoty do štátneho rozpočtu. Podnikateľskou činnosťou tejto spoločnosti je predaj ostatných motorových vozidiel. Rovnako zo zistení vyplynulo, že je vyšetřovaná maďarskými daňovými, policajnými a colnými orgánmi v súvislosti s reťazovými podvodmi s predajom kryštálového cukru.

62. Kasačný súd sa stotožňuje so zisteniami správcu dane, že v rámci preverovaných reťazcov boli preukázané personálne prepojenia spoločností. V spoločnosti LINTMAN s.r.o., ktorá v reťazci

vystupovala ako dodávateľ kryštálového cukru do spoločnosti SOVEREIGN SLOVAKIA, s.r.o. bol konateľom Y. X. a účtovníctvo viedla U. F. W.. V spoločnosti SOVEREIGN SLOVAKIA, s.r.o. bola konateľkou U. F. W., preprava bola riadená v sídle tejto spoločnosti v Okoči osobou D. M. (konateľ ERIVEL TRANS s.r.o.), a to za spoločnosť SOVEREIGN SLOVAKIA, s.r.o., RUDAN TRANS Kft., TULL TRADE kft. Sťažovateľ deklaroval sprostredkovanú prepravu od spoločnosti ERIVEL TRANS s.r.o. a jeho dodávateľom cukru bola v predmetnom zdaňovacom období spoločnosť SOVEREIGN SLOVAKIA s.r.o. Postavenie daňového subjektu v obchodovaní medzi spoločnosťami SOVEREIGN SLOVAKIA s.r.o. a TULL TRADE Kft., u ktorých existovalo ekonomické, majetkové, personálne prepojenie, pričom nepotrebovali medzi sebou ďalší medzičlánok, považuje kasačný súd za umelé a ekonomicky neopodstatnené.

63. V danom prípade nebolo preukázané reálne uskutočnenie všetkých dodávok cukru v jednotlivých dodávateľských stupňoch. Dopravu vykonávali stále tie isté vozidlá, vodiči nákladných áut boli riadení tými istými ľuďmi, z toho istého miesta (Okoč), avšak raz ako zamestnanci SOVEREIGN SLOVAKIA s.r.o., RUDAN TRANS Kft. alebo TULL TRADE Kft.

64. Kasačný súd rovnako ako krajský súd je toho názoru, že uvedené spoločnosti nasimulovali situáciu tak, aby sťažovateľ mohol získavať nárok na vyplatenie nadmerného odpočtu z nákupu tovaru od spoločnosti SOVEREIGN SLOVAKIA s.r.o. (dodávateľ) a spoločnosti LINTMAN s.r.o. (dodávateľ dodávateľa), pričom tento cukor dodával ďalej do Maďarska ako intrakomunitárne dodanie tovaru oslobodené od dane.

65. Vzhľadom na okolnosti prípadu, ako i výsledky vykonaného dokazovania vyplývajúce z obsahu administratívneho spisu, nemožno prisvedčiť obrane žalobcu V danom prípade je spochybnené predovšetkým samotné dodanie tovaru do členského štátu EÚ, ako podstatného atribútu intrakomunitárneho obchodu oslobodeného od dane podľa § 43 zákona o DPH a v nadväznosti naň, aj právo na žalobcom uplatnený nadmerný odpočet za kontrolované zdaňovacie obdobie.

66. Kasačný súd uvádza, že správca dane vedie dokazovanie a jeho úlohou je zistiť skutočnosť rozhodujúce pre správne určenie dane. Dokazovanie je procesný postup, na základe ktorého správca dane získa poznatky a informácie o všetkých skutočnostiach dôležitých pre správne a objektívne rozhodnutie. Správca dane nie je pri dokazovaní viazaný iba návrhmi daňových subjektov, je však povinný zistiť skutkový stav veci čo najúplnejšie. Daňové konanie nie je konaním vyhľadávacím. Z uvedeného vyplýva, že je to práve správca dane, kto rozhodne, aké dôkazy vykoná, akým spôsobom a či vôbec dokazovanie doplní, aké závery vyvodí z jednotlivých dôkazov. V daňovom konaní sa uplatňuje zásada voľného hodnotenia dôkazov a zásada objektívnej pravdy. V zmysle týchto zásad sú príslušné správne orgány povinné postupovať.

67. V tejto súvislosti poukazuje kasačný súd na rozhodovaciu činnosť tunajšieho súdu, napr. rozsudok sp.zn. 4Sžf/30/2014 zo dňa 10.02.2015, z ktorého vyplýva, že aplikácia zásady voľného hodnotenia dôkazov nedáva správcovi dane právo na svojvoľné a účelové nakladanie so zisteniami získanými v rámci daňovej kontroly alebo daňového konania, ale táto podlieha zákonom stanovenému postupu, keď je správca dane povinný hodnotiť každý dôkaz jednotlivo a všetky dôkazy v ich vzájomnej súvislosti a pritom prihliadať na všetko, čo v daňovom konaní vyšlo najavo, pričom toto vyhodnotenie zistených skutkových okolností musí zodpovedať zásadám logického myslenia a správnej aplikácie relevantných zákonných ustanovení.

68. Zásada objektívnej pravdy ovládajúca daňové konanie nepredstavuje absolútnu povinnosť správcu dane viesť dokazovanie dovtedy, pokiaľ sa bez pochyb nepreukáže a nepotvrdia tvrdenia daňového subjektu ohľadne ním v daňovom priznaní uvádzaných a správcom dane preverovaných skutočností, nakoľko daňové konanie nie je konaním vyhľadávacím. Je na správcovi dane vykonávajúcim dokazovanie a jeho úvahe, aké dôkazy vykoná, akým spôsobom dokazovanie doplní.

69. V prípade, že daňové orgány oprávnené a dôvodne spochybnia existenciu a pôvod tovaru, ktorý mal

byť predmetom obchodovania, je dôvodne namiesto otázka, s akou odbornou starostlivosťou daňový subjekt pristupoval k realizácii zdaniteľného obchodu, keď obchodoval s niečím, čo neexistovalo. Obchod, o ktorom svedčí len existencia formálnych dokladov, nevystihuje reálnu podstatu a ekonomický účel podnikania, naopak, dá sa hovoriť o podieľaní sa na zneužití práva vyplývajúceho zo zásady neutrality dane z pridanej hodnoty všetkými zúčastnenými článkami v obchodnom reťazci. Správca dane je oprávnený v prípade spochybnenia reálneho obchodu v rámci obchodného reťazca žiadať od daňového subjektu, aby preukázal, že vynaložil a prijal všetky rozumné opatrenia a starostlivosť vyplývajúcu z rizika podnikateľskej zodpovednosti za dosiahnutie účelu jeho hospodárskej činnosti. Správca dane má právo preveriť pôvod tovaru ako aj doplneným dokazovaním odstrániť vzniknuté pochybnosti, ak vierohodnosť vo vzťahu k ich obsahu bola vyhodnotením výsledkov dokazovania spochybnená, preukázať pravdivosť tvrdení daňového subjektu, že so sporným tovarom skutočne obchodoval. Dôkazné bremeno spočíva na daňovom subjekte, aby predložil dôkazy potvrdzujúce, že predmet obchodu skutočne existoval. (Rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 31. januára 2018, sp.zn. 6Sžfk/30/2017).

70. Z administratívneho spisu vyplýva, že správca dane aplikujúci zásadu voľného hodnotenia dôkazov podľa § 2 ods. 3 zákona o správe daní s prihliadnutím na jeho povinnosť dbať, aby skutočnosti rozhodujúce pre správne určenie daňovej povinnosti boli zistené čo najúplnejšie, vykonal rozsiahle dokazovanie. Záver, ktorý správca dane zo zistených skutkových okolností týkajúcich sa prepravy predmetného tovaru na územie Maďarskej republiky urobil a žalovaný ustálil, zodpovedá zásadám logického myslenia a správneho uváženia a je v súlade aj s hmotnoprávnymi ustanoveniami zákona o DPH. Z vykonaného dokazovania je zrejmé, že žalobcovmu predloženému daňovému dokladu vo svetle kontrolných zistení, absentuje reálny základ, čo oprávnenne vzbudzuje dosiaľ neodstránené pochybnosti o uskutočnení deklarovaných zdaniteľných plnení do členského štátu, na základe ktorých žalobca v daňovom priznaní za príslušné zdaňovacie obdobie uviedol dodanie tovaru oslobodené od dane podľa § 43 zákona o DPH, ako i pochybnosti o vierohodnosti účtovnej evidencie vedenej žalobcom.“

71. Najvyšší súd súčasne odkazuje na rozsudky tunajšieho súdu v obdobnej veci, týkajúce sa iných zdaňovacích období a vedené pod sp.zn. 8Sžfk/3/2019 zo dňa 08.07.2020 a sp.zn. 10Sžfk/4/2019 zo dňa 30.06.2020.

72. Podľa ust. § 461 SSP kasačný súd zamietne kasačnú sťažnosť, ak po preskúmaní zistí, že nie je dôvodná.

73. Najvyšší súd Slovenskej republiky konštatuje, že námietky sťažovateľa uvedené v kasačnej sťažnosti je možné vyhodnotiť ako neopodstatnené, ktoré neboli spôsobilé spochybniť vecnú správnosť rozhodnutia, pretože krajský súd sa vo svojom rozsudku riadne so všetkými vysporiadal a nenechal otvorenú žiadnu spornú otázku, riešenie ktorej by zostalo na kasačnom súde. Z uvedeného dôvodu kasačný súd kasačnú sťažnosť podľa vyššie citovaného ust. § 461 SSP ako nedôvodnú zamietol.

74. Skutočnosti, ktorými sťažovateľ v kasačnej sťažnosti spochybňuje predmetný rozsudok Krajského súdu v Trnave, boli totožné s námietkami, ktoré už sťažovateľ namietal v konaní pred správny súdom, ako aj pred žalovaným správnym orgánom a s ktorými sa tak krajský súd, ako aj žalovaný, náležite vysporiadali. Kasačný súd konštatuje, že kasačná sťažnosť sťažovateľa neobsahuje žiadne právne relevantné tvrdenia a dôkazy, ktoré by mohli ovplyvniť vecnú správnosť napadnutého rozsudku krajského súdu.

75. O trovách kasačného konania rozhodol Najvyšší súd Slovenskej republiky podľa § 167 ods. 1 SSP v spojení s § 467 ods. 1 SSP. Sťažovateľ v kasačnom konaní úspech nemal a žalovanému náhrada trov kasačného konania prislúcha len v prípadoch, ak to možno spravodlivo požadovať a po splnení zákonom stanovených podmienok len výnimočne (§ 168 SSP), ktoré podľa obsahu súdnych spisov nenastali, preto súd účastníkom konania právo na náhradu trov kasačného konania nepriznal.

76. Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky jednomyseľne pomerom hlasov

3:0 (§ 139 ods. 4 SSP).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku opravný prostriedok nie je prípustný.